

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2004, čj. 2004/37435-212, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 57/2004, o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2005, čj. 1 Cad 57/2004 - 60, a ze dne 12. 8. 2005, čj. 1 Cad 57/2004 - 69,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 87/2005 a sp. zn. 3 Ads 89/2005 **s e s p o j u j í** ke společnému projednání. Věci budou dále vedeny pod sp. zn. 3 Ads 87/2005.
- II. Kasační stížnosti **s e o d m í t a j í**.
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 23. 6. 2004, čj. OSV/4433/04/SD-141/KR, jímž byl zamítnut návrh žalobce na povolení obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí o tom, že pracovníci odboru sociálních věcí Krajského úřadu Olomouckého kraje nejsou vyloučeni z projednávání ve věci odvolání vedeného pod sp. zn. OSV/3518/04/SD-99/KR. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu k Městskému soudu v Praze.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2005, č. j. 12 Cad 57/2004 - 60, byl návrh žalobce na přezkum výše citovaného rozhodnutí odmítnut s odůvodněním, že se jedná o rozhodnutí vyloučené z přezkumu ve správním soudnictví, neboť rozhodnutí o vyloučení pracovníků správního orgánu je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, na což se vztahuje kompetenční výluka podle § 70 písm. c) s. ř. s. Proto soud návrh jako nepřípustný odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. c) s. ř. s.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o této kasační stížnosti. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 69, byl tento návrh stěžovatele zamítnut s tím, že se v dané věci jedná o zřejmě bezúspěšné bránění práva. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel další téměř nečitelnou kasační stížnost.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 77, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 60, jímž byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, a aby prostřednictvím tohoto advokáta doplnil kasační stížnost směřující proti tomuto rozhodnutí tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů ji podává; byl upozorněn na to, že kasační stížnost lze podat pouze z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 75, byl stěžovatel vyzván k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 69, jímž nebyl žalobci ustanoven advokát pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze 22. 6. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 60, tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů ji podává; byl upozorněn na to, že kasační stížnost lze podat pouze z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad a o tom, že v řízení o kasační stížnosti směřující proti neustanovení zástupce není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek zastoupení stěžovatele advokátem.

V přípisě ze dne 1. 9. 2005 stěžovatel uvedl, že u Městského soudu v Praze se nachází ještě patnáct jeho nevyřízených žalob. Dále odkázal na § 64 s. ř. s., § 83 o. s. ř. a na § 39 odst. 1 s. ř. s. Důvody kasační stížnosti však nespecifikoval ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti.

Vyjádření žalovaného ke kasačním stížnostem nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasačních stížnostech věcně jednat a odmítl je z následujících důvodů.

Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 69, jímž nebyl žalobci ustanoven advokát pro řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí téhož soudu ze dne 22. 6. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 60, nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné napadené rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Stěžovatel byl soudem vyzván k odstranění vad této kasační stížnosti tak, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. napadá rozhodnutí krajského soudu. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasačních stížností v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípis, který soudu zaslal stěžovatel jako reakci na tuto výzvu, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel soudem vyzván.

Kasační stížnosti proti tomuto usnesení Městského soudu v Praze se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního a občanského soudního řádu a tvrzení o dalších žalobách nacházejících se u soudu prvního stupně nepředstavuje řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Stěžovatel byl Městským soudem v Praze vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti jejího odmítnutí v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 69, a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o této kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 8. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 69, podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

Pokud jde o kasační stížnost stěžovatele směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 60, jímž byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v dané věci nebyl přes výzvu soudu odstraněn odstranitelný nedostatek podmínky řízení. Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel poté, co byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce, přes výzvu k doložení zastoupení advokátem a poučení o možných následcích nepředložil plnou moc udělenou advokátovi; sám přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2005, č. j. 1 Cad 57/2004 - 60, odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasačních stížnostech rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. října 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

